

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICESCĂ, ȘCOLARĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

ABONAMENTUL:
Pe un an 40 Lei.
Pe jumătate de an 20 Lei.

Apare odată în săptămână:
DUMINECA.

REDACTIA ȘI ADMINISTRATIJA:
Arad, Strada EMINESCU Nr. 35.
Telefon pentru oraș și județ Nr. 236.

Incoronarea Suveranilor României Intregite.

— Cum a decurs solemnitatea la Alba-Iulia. —

La Alba-Iulia, au fost consacrate și sărbătorite la 15 Octombrie, în fața poporului, mărețele acte cari au contribuit la înfăptuirea Unității noastre naționale.

Au fost sărbătorite în această zi mare și sfântă: alipirea Basarabiei la Patria mamă, revenirea Bucovinei la vatra strămoșească și unirea pentru vecie a Bănățului, Ardealului și părților ungurene cu Regatul român.

Alba-Iulia, străvechia cetate a Daciei romane și a gloriei lui Mihai-Viteazul, a trăit Duminecă cel mai înălțător moment din câte s'au perindat până în prezent în viața poporului românesc.

În mijlocul ostașilor cari Le-au croit calea spre victorie, înconjurată de poporul iubit, pe încrederea căruia își așează domnia și alături fiind aceia cari cu sfatul lor au contribuit la înălțarea de zăi a țării, M. M. Lor, Regele și Regina și-au pus pe cap coroanele atât de strălucitoare și atât de mult meritate.

În momentul în care președinții Corpurilor legiuitoare, ca reprezentanți ai națiunii, au oferit Coroana de oțel și M. S. Regele și-a așezat-o pe cap, toate steagurile s'au plecat, toate inimile au tresărit, toți ochii au lăcrimat iar clopotele au sunat și muzicile au cântat.

Când M. S. Regina a îngenunchiat în fața iubitului Ei soț și Rege și când Suveranul I-a pus pe cap Coroana de aur, în sufletele tuturor celor de față au rețrăit toate bucuriile unei țări fericite și din amințirea fiecăruia au dispărut toate momentele unui trecut de grea încercare. În îmbrățișarea Suveranilor și'n caldă lor sărutare, tot poporul a văzut pecetluindu-se pentru vecie unirea Țării Românești.

Cuvintele rostite de președintele Senatului, d. M. Ferichide, în momentul când a oferit M. S. Regelui Coroana de oțel, n'au fost numai cuvinte de slavă către Acela care o va purta dar și accente de mulțumire către sutele de mii de copii ai Țării, jertfiți pe alta-

rul Patriei și către marii noștri aliați, cu ajutorul cărora am realizat idealul visat.

Președintele Camerei, d. Orleanu, adresându-se M. S. Reginei îi aminti zilele grele când furtuna se abătuse asupra țării noastre și când M. S. a stat neclintită în fruntea celor cari n'au pierdut o singură clipă nădejdea în victorie. În numele poporului pe care'l reprezintă, președintele Camerei a făcut cea mai sinceră dintre urări: „Să dea Dumnezeu ca la Vatra Țării Românești norocul să-și aleagă pentru totdeauna lăcașul. Iar Vouă Sire și Doamnă vă urez ca drumul Vostru, tot înainte să vă fie smălțat cu flori“.

Cele 101 lovituri de tun au vestit cerului bucuria care cuprinsese întreg sufletul poporului românesc. În sunetul muzicelor militare și a corurilor îngerești, MM. LL. Regele și Regina, urmate de Principii Moștenitori, de M. S. Regina Elisabeta a Greciei și Marioara a Serbiei, de suită și misiunile popoarelor streine, au pornit sub baldachin spre reședința din cetate. Zecile de mii de țărani, senatorii, deputații, militarii și preoții au ținut încăodată să strige Suveranilor Ura și să manifesteze pentru reprezentanții marilor noștri aliați. În momentul când Mareșalul Foch suia scara reședinței, din toate piepturile au izbucnit urările „Vive la France“! și „Vive Foch“! Marele viteaz și împărțitor al hărții lumii s'a oprit din mers și plin de emoțiune și mișcat de bucurie a adresat poporului românesc salutul frățesc al Franței.

În palat M. S. Regele a semnat împreună cu M. S. Regina actul comemorativ al zilei mărețe de 15 Octombrie 1922. În cuprinsul acestui act s'a pecetluit unirea Basarabiei, a Ardealului și a țărilor ungurene locuite de români.

După semnarea acestui act s'a început ospățul poporului, așezat pe plaiurile din jurul cetății, s'a servit banchetul oficialității din

sala Unirei și acela al deputaților senatorilor și ziarștilor din sala Teatrului.

Fiecare oaspe a închinat eri la Alba-Iulia paharul său în cinstea Regelui încoronat, a întregii Familii regale și-a armatei române. În fiecare din închinări s'a chemat asupra popoului românesc tot norocul care trebuie să'l întovărășească în viitor.

Sărbătoarea măreață și înălțătoare dela Alba-Iulia s'a terminat prin defilarea trupelor, în fruntea cărora se aflau MM. LL. Regele și Regina, A. S. R. Principele Carol, Mareșalul Foch și toți reprezentanții misiunilor militare streine. Dela Alba-Iulia, M. S. Regele încoronat, cu M. S. Regina și toți reprezentanții misiunilor streine și-ai guvernului nostru și cu toți oaspeții care luaseră parte la actul încoronării, au pornit spre București.

Sfințirea coroanelor.

Vineri după amiază au plecat din București președintele consiliului de miniștri d. Ion I. C. Brătianu și ministrul de interne d. Văitoianu pentru a aduce în cetatea Alba-Iulia, coroanele regești ce urmau ca o doua zi să fie depuse pe capul scumpilor noștri Suverani. Aceste coroane au fost sfințite și slujite de înalții prelați Mitropolitul Primat dr. Miron Cristea, mitropolitul Pimen al Moldovei, mitropolitul Bălan al Ardealului și numeroși episcopi. După serviciul religios coroanele au fost păstrate până a doua zi în altarul Catedralei din Alba-Iulia.

In așteptarea Familiei Regale.

Trenul regal care aducea pe MM. Lor Regele și Regina, împreună cu întreaga Familie Regală, a plecat Sâmbătă seară la orele 10.45 din Sinaia și urma să sosească a doua zi Sâmbătă la orele 9.15 dim. la Alba Iulia.

Gara frumos pavoazăată cu tricolorurile românești, drapelele statelor marilor noștri aliați și nenumărate ghirlande de flori, lăsa să se înțeleagă că oaspeții se aflau în fața unei mărețe și împunătoare sărbători naționale.

Pe peronul gării, în așteptarea trenului regal, erau de față în afară de membrii guvernului: A. S. R. Albert, Ducele de Yorck, A. S. R. Ducele de Genova. Infantele Spaniei Don Alfonso d'Orleans cu Infanta Beatrice, sora M. S. Regina Maria a României. Principele Paul al Jugo-Slaviei, mareșal Foch și general Berthelot, conte Charles de Broqueville, fost președinte de consiliu și ambasador extraordinar al Belgiei și reprezentanții tuturor statelor din lume, afară de Ungaria.

Sosirea familiei regale.

Srenul regal sosește în Alba-Iulia conform programului la orele 9.15 dimineța. Muzicele intonează: „Trăiască Regele“.

Din vagoane coboară MM. LL. Regele și Regina, AA. LL. Principii Moștenitori, M. S. Regina Elisabeta a Greciei, M. S. Regina Mărioara a Jugoslaviei, Principesele Ileana și Irina. Familia Regală este întâmpinată cu nesfârșite urale.

Primarul orașului din Alba-Iulia oferă Maiestăților Lor, pâine și sare urându-Le bun sos. Președintele Consiliului face apoi prezentările.

M. S. Regele trece în revistă trupele și se întretine cu invitații.

Dintre invitați au fost de față foștii președinți de consiliu: d-nii general Averescu, general Coandă, Al. Marghiloman; foștii miniștri d. Argetoianu, d. Octavian Goga, Stelian Popescu, d. Trancu-Iași și Grozea fruntașii opoziției erau reprezentați prin d-nii Nicolae Iorga, Th. Mihali, Părintele Moța și Părintele Donisa din Blaj.

Membrii guvernului împreună cu președinții Corpurilor Legiuitoare pornesc înainte la Catedrală.

Formarea cortegiului.

La orele 9 jum. dim. se formează cortegiul în fruntea căruia se află o companie de escortă regală, urmează apoi mareșalul Palatului d. general Paul Angelescu. MM. LL. Regele și Regina, în trăsură de gală, AA. LL. Principii Moștenitori, nenumărați generali călări iar două plotoane din reg. 4 roșiori, încheie cortegiul.

Sosirea cortegiului la biserică din Alba-Iulia.

În momentul sosirii cortegiului la biserică din Alba-Iulia, persoanele invitate se aflau deja în biserică. Tot clerul ortodox înconjură mănăstirea, iar corul cântă „Bine este cuvântat“.

MM. LL. Regele și Regina sunt întâmpinați în pridvorul bisericii de către Președintele Consiliului de miniștri și Președinții Corpurilor Legiuitoare.

La intrarea în biserică MM. LL. sunt primite de I. I. S. S. Mitropolitul Primat, dr. Miron Cristea însoțit de Mitropolitul Pimen al Moldovei și Mitropolitul Ardealului dr. Nic. Bălan.

Serviciul divin.

În biserică M. S. Regele ia loc pe tronul din dreapta având lângă M. S. pe A. S. R. Principele Moștenitor Carol, M. S. Regina Elisabeta a Greciei și M. S. Regina Maria a Jugo-Slaviei. Tronul din stânga a fost ocupat de M. S. Regina având alături pe Principesa Ileana, Principele Nicolae și d-nele de onoare.

Deoparte și alta a alta a altarului iau loc membrii guvernului și misiunile streine apoi corpul superior ofițeresc, invitații.

În momentul când corul Soc. Carmen a înnotat „Vrednic este“ I. P. S. S. Mitropolitul Primat a încredințat d-lui M. Ferichide, președintele Senatului, Coroana de oțel a M. S. Regelui și pe aceea de aur a M. S. Regina, d-lui Orleanu, președintele Camerei.

Totodată s'a făcut sfințirea mantiiilor regești cari au fost apoi ținute de doi generali comandanți de corp de armată.

După sintire s'a cântat de către corul Soc. „Carmen” „îmnul de slavă al încoronării”, compoziția profesorului Kiriac, a cărui execuție a durat 15 minute.

La eșirea din biserică MM. LL. Regele și Regina, însoțite de înaltul cler și urmate de AA. LL. Regale Principii Moștenitori și de Familia Regală, Principii străini, misiunile străine, președintele consiliului, miniștrii, președinții Corpurilor Legiuitoare, corpul superior ofițeresc și toate persoanele ce au asistat la serviciul religios, au mers cătră baldachinul din fața clopotniței, unde urma să aibă loc încoronarea.

(MM. LL. sunt întâmpinate, de poporul imens ce aștepta afară, cu nesfârșite urale).

Încoronarea suveranilor.

Baldachinul a fost așezat în fața clopotniței pe o estradă amenajată special pentru încoronare. Sub baldachin iau loc MM. LL. Regele și Regina urmate de președinții Corpurilor Legiuitoare cari țin în mâinile lor coroanele regești.

Președintele Senatului oferă M. S. Regelui coroana de oțel pe care o așează pe cap. (*Mulțimea izbucnește în urale și ovațiuni*). M. S. Regele ia apoi coroana de aur din mâinile președintelui Camerei și o depune pe capul M. S. Regina. Care în genunchi în fața Augustului Ei soț și Rege. M. S. Regele ridicând-o a îmbrățișat-o și a sărutat-o pe frunte.

Acest moment solemn nu se poate descria. Mulțimea emoționată până la lacrimi scoate din piepturile ei nesfârșite urale. Entuziasmul este nemai văzut.

MM. LL. Regele și Regina adânc impresionați de sincera manifestație de dragoste a scumpului lor popor, rămân nemșocați în fața mulțimei. Toate drapelurile s'au culcat în fața acestei măreț moment. Clopotele sună într'una, muzicele cântă fără întrerupere, tunurile bat iar aeroplanele aruncă manifest portretele scumpilor nostri Suverani.

Cuvântarea Președintelui Senatului.

D. Mih. Ferichide, președintele Senatului, rostește M. S. Regelui următoarea cuvântare :

Sire.

Anii care au trecut dela suirea M. V. pe Tronul neuitatului Rege Carol au mărit strălucirea și golirea Coroanei făurită din oțelul unui tun dela Plevna. Coroana primului Rege al României independente pe care aleșii Țării o prezintă M. V., este astăzi Coroana primului Rege al României, întregite cu hotarele de la Tisa la Nistru și Marea Neagră. Realizarea idealului visat de generațiunile trecute, dobândită de M. V., cu ajutorul marilor aliați și grație sacrificiului generos a sute de mii de copii ai Țării, este astăzi

un fapt împlinit și încoronarea M. V., consacră faptul istoric și îl așează în plină lumină.

Coroana de oțel va aminti pururea Românilor exemplele de iubire de țară de devotament absolut, de energie nici odată clătinită date de Regele lor, atât de inimos secundat de M. S. Regina, va aminti locuitorilor dela țară intrarea lor în viața publică și dobândirea proprietății a pământului pe care-l muncesc.

Sire.

Nu este un bun Român care să nu aducă astăzi M. V. tributul său de iubire și de credință.

Intr'un cuget toți urează călduros să trăiți ani mulți, fericiți și glorioși, asigurând tot mai cu temei prosperitatea și propășirea neamului.

Cuvântarea Președintelui Camerei.

D. M. Orleanu, președintele Camerei, a ținut M. S. Reginei următoarea cuvântare:

Majestate.

Cu ce mândrie Români Vă încoronează și câte urări nu se fac azi în cele mai depărtate unghiuri ale Țării, pentru fericirea Voastră și Familiei Voastre. Căci întruniți toate virtuțile, pe cari Doamnele din epoca eroică a trecutului nostru le aveau. Comoara de bunătate ce sufletul Vostru posedă, o răspândiți ca o rouă binefăcătoare asupra nenorociților.

Dar unde rolul Vostru, Majestate, a atins culmi suieștești, a fost atunci când furtuna se abătuse cu atâta violență asupra Țării noastre încât unii credeau, că totul s'a sfârșit. Și atunci, Majestatea Voastră, a fost printre acei, cari nu au pierdut nici o clipă măcar, credința în succesul final. Și ați stat tuturora exemplu de bărbăție și nădejde, așa că în vremurile viitoare veți fi pildă de aceea ce trebuie să fie o Regină.

Se va spune pe atunci în basmele poporului nostru, că, a fost odată ca niciodată, că dacă nu ar fi fost nu s'ar povesti, o Țară mare și frumoasă, cu câmpii și plaiuri, munți și ape, cum nu mai avea în lume și în acea Țară, o Împărăteasă și Bună și Frumoasă și înțeleaptă, a împărățit alături de viteazul ei Soț peste un popor cuminte, ce-l adora. Și-au avut ei copii mulți: băieți... niște Feți frumoși, fetele... adevărate Ilene Cosinziene... dar așa de frumoase, așa de frumoase.. încât la soare te puteai uita, dar la ele ba... și au venit de peste nouă mări și țări, cari vestești, ca să le pețească, că aiurea nu găseau Crăiese mai mândre și mai cuminte...

Și basmul se va înșira mereu, povestind de mărețele fapte ale acelor împărați...

Trebuie să isprăvesc... o fac cu o urare ce împreună cu mine o face tot poporul: Să dea Dumnezeu ca la Vatra Țării Românești norocul să-și aleagă pentru totdeauna lăcașul.

Iar Vouă Sire și Doamnă vă urez ca drumul Vostru, tot înainte să Vă fie smălțat cu flori.

Răspunsul M. S. Regelui

— Cuvinte de mărire și înfrățire. —

M. S. Regele mulțumind d-lor președinți ai Corpurilor Legiuitoare rostește următoarea cuvântare:

Cu adâncă emoțiune primesc în chip solemn această Coroană moștenită dela neuitatul și înțeleptul Meu Unchiu ca un simbol al vitejiei Românești și al unirei între Domn și Țară.

Plină de strălucire s'a așezat acum 41 ani pe capul primului Rege al României, după războiul de dependență și proclamarea Regatului.

Atotpaternicul ne-a învrednicit s'o vedem și mai strălucită astăzi, când, în urma grelelor lupte purtate de întreaga suflare Românească, ea simbalivează în-deplinirea aceluia mare și sânt dor secular: unirea tuturor țărilor locuite de Români.

Dela Domnul ca această Doroană împreună cu acea a scumpei Mele Soții și vrednică tovarășă de muncă și suferință pentru binele obștesc să încununeze din neam în neam pe iubiții noștri urmași într'o Românie pururea glorioasă și fericită.

Sus inimile! Și să glăsuim după chipul strămoșilor:

„Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim într'însa și unii pre alții să ne îmbrățișăm, să zicem fraților și celor ce ne urdesc pe noi — să lertăm toate pentru Sfânta Unire“.

Așa să fie!

La Palatul Regal.

După terminarea acestei mărețe solemnități MM. LL. Regele și Regina însoțite de întreaga Familie Regală au pornit spre apartamentele regale sub baldachinul susținut de 10 ofițeri. MM. LL. RR. aveau însă pe cap ceroanele regești și purtau pe umeri mantile regești a căror trenă era ținută de mai mulți ofițeri superiori. Pe tot parcul Familia Regală a fost obiectul celei mai calde manifestări. În apartamentele regale, în afară de membrii familiei, iau loc principii străini, misiunile streine și membrii guvernului.

În momentul când mareșalul Foch și generalul Berthelot, suiau în apartamentele regale, mulțimea i-a întâmpinat cu calde urale și strigăte de: „Vive la France“ „Vive marechal Foch“ „Vive general Berthelot“.

Adânc impresionati de manifestația spontană de dragoste a poporului român, mareșalul Foch și generalul Berthelot nu găseau destule cuvinte de mulțumire.

Semnarea actului comemorativ.

În apartamentul regal d. Const. Banu, ministrul cultelor și artelor au prezentat Suveranilor spre semnare actul comemorativ al acestei mărețe sărbători naționale.

Iată textul acestui act comemorativ:

Noi Ferdinand I-ii Regele României

urmând la Tron prin drept de moștenire, în ziua de 28 Septembrie 1914, după trecerea la cele veșnice a slăvitului nostru unchiu Carol I-ii, care cu ajutorul marilor patrioți, prin înțelepciunea și bărbăția poporului și viteja oștirii a cucerit independența și a întemeiat Regatul, început-am cu binecuvântarea lui Dumnezeu domnia noastră în zilele grele de mari primejdii, dar și de mari nădejdi.

Cea dintâi grijă a noastră a fost ca neamul în fruntea căruia M'a așezat pronia cerească să nu piardă prilejul de-a-și asigura dreptul de-a trăi neîntrunchiat și de sine stătător.

Luptele, jertfele și toată truda generațiilor trecute, care de-alungul veacurilor a isbutit să înalțe treptat dar sigur clădirea tainică a statului nostru independent, îmi luminau zarea și îmi întăreau sufletul întru împlinirea datoriei mele sfinte de Domn și de Român.

Cu încrederea în Dumnezeu și în puterea de viață a neamului, îndemnat de cuvântul întregului popor și ajutat de sfatul aceluia cari cu credință s'au închinat Țării și Tronului, am purtat războiul întregirii neamului, și biruind restriștele am văzut înfăptuită unitatea națională de atâta vreme așteptată.

În ziua de 9 Aprilie 1918 Basarabia s'a alipit de Patria mamă; în ziua de 28 Noiembrie 1918 Bucovina a revenit la vatra strămoșească, iar la Alba-Iulia, în ziua de 1 Decembrie 1918 Bănatul, Ardealul și părțile ungurene, s'au declarat, într'un singur glas, unite pentru vecie cu Regatul român.

Spre a chema binecuvântarea lui Dumnezeu asupra acestor mărețe fapte, din care au eșit România Mare și spre a le da o consfințire în fața scumpului nostru popor, ne-am adunat cu toții la Alba-Iulia, străvechea cetate a Daciei Romane și-a gloriei lui Mihailu Viteazul și aici, azi 15 Octombrie 1922, de față fiind membrii familiei Mele Regale, reprezentanții suveranilor și țărilor aliate și amice, Senatul și Adunarea deputaților, căpeteniile armatei, membrii tuturor corpurilor constituite ale țării, a Academiei române și Universităților, delegațiile comunale, urbane și rurale, din întreaga țară și reprezentanții tuturor confesiunilor, Ne-am încoronat, Eu și scumpa Mea soție Maria, părtașa suferințelor și bucuriilor mele și ale Țării.

Pentruca neuitată să fie amintirea zilei de azi, am întocmit și subscris, în al IX-lea an al domniei Noastre acest de față document.

*Ferdinand,
Maria.*

Banchetul din Sala Unirei.

La orele 12 a avut loc în sala Unirei banchetul de gală la care a luat parte întreaga Familie Regală, principii străini, misiunile streine, membrii guvernului înaltul cler și invitații cari au luat parte la slujba religioasă.

Masa a fost compusă din alte 16 mese mici. La masa regală M. S. Regele avea în stânga pe M. S. Regina Elisabeta, iar în dreapta M. S. Regina, Ducele de Genova, apoi mareșalul Foch, Ducele de York, generalul Berthelot, etc.

În tot timpul mesei a domnit cea mai caldă atmosferă nefindu-se nici o cuvântare.

Masa invitaților.

În acelaș timp în sala Teatrului se servea dejunul parlamentarilor și al invitaților speciali. Cu această ocazie au vorbit d-nii: Leonte Moldovanu, Ștefan Ion, Raul Crăciu (ziarist), Tănăsescu și D. Ioanițiu, cari au arătat însemnătatea zilei ce se sărbătorea.

Ospățul popular.

În jurul mănăstirii Alba-Iulia, în barăci special aranjate, a avut loc ospățul poporului la care au luat parte zeci de mii de țărani sosiți din toate colțurile țării pentru a sărbători încoronarea Suveranilor noștri.

Defilarea trupelor.

La orele 2 d. a. a avut loc pe platoul din fața bisericii Alba-Iulia, defilarea trupelor.

Înainte de defilare M. S. Regele însoțit de M. S. Regina, îmbrăcată în costum de general de cavalerie, ambii călări au trecut în revistă trupele de pe întreg platoul. MM. LL. Regele și Regina erau însoțite de AA. LL. RR. Principele moștenitor, Principii români și străni, membrii militari ai misiunilor streine, atașatii militari și generalii români, toți călări.

Defilarea a început cu cercetașii, mici dorobanți școala militară de infanterie, școala militară de artilerie, o divizie de vânători de munte, în frunte cu A. S. R. Principele Moștenitor Carol, Divizia Mihaiu Viteazu, o divizie ardeleană, un detașament de marină, artileria de munte, mitralierele, artileria grea, cavaleria, călărașii, tancurile și 18 aeroplane au sburat pe tot timpul defilării.

Plecarea Suveranilor.

De pe platoul de defilare MM. LL. RR. însoțite de invitați au pornit la gară.

Pe tot parcursul dela catedrală și până la gară, zeci de mii de țărani umpleau străzile neîcăpătoare pentru ei. Și la plecare ca și la sosire MM. LL. RR. au fost viu aclamate de popor.

Pe peronul gării Familia Regală era așteptată de membrii guvernului, misiunile străine, foștii miniștri și prim-miniștri, etc.

M. S. Regele s'a întretinut cu invitații.

Lă orele 6 și jum. trenul se pune în mișcare. Imnul regal este cântat de muzicele militare. Mulțimea isbucnește în noi și nesfârșite urale. M. S.

Regina îmbrăcată încă în costum de general stând în ușa vagonului, mulțumește și face semn de salutare mulțimei.

Din oră în oră pornesc apoi celelalte trenuri cu invitații.

Serbările încoronării în Capitală

Sosirea Suveranilor în Mogoșoaia. — Formarea cortegiului. — La arcul de triumf depe șoseaua Kiselett. — Cuvântarea Primarului Capitalei. — Te-Deumul dela Mitropolie. — Defilarea Cortegiului Istoric.

ZIUA II-a

Sosirea Suveranilor în Capitală.

Serbările încoronării au continuat azi în Capitală. Deși timpul este nefavorabil, ploaia căzând continuu o mare mulțime se îndreaptă spre parcursul pe unde va trece cortegiul regal.

Pe ambele laturi ale ștradelor de la Mitropolie până la gara Mogoșoaia sunt așezate trupele, școalele și primarii din țară.

În gara Mogoșoaia.

În partea dreaptă a gării Mogoșoaia, la o depărtare cam de vre-o 300 metri, — a fost construit un splendid pavilion de primire.

Din tren se descinde pe platformă largă.

Pavilionul este acoperit pe jos cu covoare scumpe românești și orientale.

Acoperișul pavilionului este învelit cu stemele țării, din toate epocile, începând de la Mihaiu Viteazu până azi.

Pereții sunt îmbrăcați cu verdeață și flori.

În fața pavilionului se află debarcaderul, — care se termină cu un splendid baldachin de culoare violetă.

Înainte de sosirea trenului regal, — coboară pe rând dintr'un tren special venit dela Alba-Iulia, următorii: miniștrii, șefii misiunilor streine, generalii și alți invitați.

Înainte de sosirea pe peron iau loc d-nii I. I. C. Brătianu, prim ministru, miniștrii Vintilă Brătianu, Gh. Mărzescu, I. Duca, A. Văitoianu, V. Sassu, general Moșoiu, A. Cosma, I. Th. Florescu, membrii misiunilor streine, ofițerii generali ș. a.

La orele 10 fix un semnal prelung anunță sosirea trenului regal.

O companie de onoare cu muzică, dă onorurile.

Mașina trenului, îmbrăcată în brad și cu stegulețe naționale intră în gară.

Cel dintâiu coboară M. S. Regele cu buzduganul în mâna stângă.

Apoi, coboară M. S. Regina Maria, M. S. Regina Elisabeta a Greciei, M. S. Regina Maria a Serbiei, A. S. R. Irina a Greciei, AA. LL. Regale Principii Carol și Nicolae.

D. general Jitianu, comandantul corpului II de armată dă raportul M. S. Regelui.

M. S. Regele, AA. LL. Regale Principii Carol și Nicolae, generalii Paul Anghelescu și Jitianu, trec în revistă compania de onoare.

Formarea cortegiului.

M. S. Regele încăleacă pe un cal alb, urmând apoi AA. LL. Regale Ducele de York, Principii Carol. Paul al Serbiei și Nicolae, mareșalul Foch, generalul Bethelot, Weigand, toate misiunile militare streine și toți ofițerii generali.

În prima trăsură regală iau loc M. S. Regina Maria, M. R. Regiua Elisabeta și A. S. R. Princesea Elena, escortate la o latură și alia a. trăsurei de generalul Rădescu și colonel Condescu.

În a doua trăsură la loc : M. S. Regina Maria a Serbiei, A. S. R. Princesea Ileana și Ducele de Genua, escortată de d-nii colonel Rădescu și maior Skeletti.

În a treia trăsură iau loc A. S. R. Princesea Elena și A. S. R. Infanta Beatrice a Spaniei, escortată de maiorii Orășianu și Teodorescu.

Înainte cortegiului regal la rondul II, sunt muzicele regimentelor : 4 roșiori, 1 grăniceni, specialități, 5, 6, 21 28 și 94 infanterie.

Apoi, vin drapelele școlilor militare, ale reg. 1—10 inf., 41—80 inf. 1—10 vânători și vânători de munte, 1—4 grăniceri și 113—114 inf. sub comanda col. Papazoglu ; drapelele reg. 1—12 roșiori reg. de escortă regală, și 1—10 cavalerie sub comanda locot-col. Drăghici ; drapelele reg. 1—70. art. grea, și art. călărească sub comanda colonelului Rizeanu ; drapelele reg. 1—5 pioneri, reg. 1 specialități, reg. pontonieri, marină, sub comanda col. Paul Mântulescu.

Cortegiul regal a fost închis de un escadron din escorta regală.

Cortegiul astfel format, a parcurs șoseaua.

Pe amândouă părțile șoselei era înșiruiți reg. 2 jandarmi rurali sub comanda colonelului Gh. Crivăț.

La arcul de triumf.

La arcul de triumf așteaptă, încă dela orele 9 dimineața, toți membrii comisiunii interimare a Capitalei, în frunte cu președintele ei, d. primar Gh. Corbescu. Toți consilierii poartă crizanteme albe pe care le vor oferi Majestăților Lor și celorlalți oaspeți.

Intregul rond, de jur împrejur este o mare de capete.

Consiliul comunal se rânduiește pe partea dreaptă, în fața arcului de triumf, rămânând pe cea stângă societatea „Chindia“, ale cărei membre, îmbrăcate în costume naționale așteaptă cu brațele pline de flori, sosirea Suveranilor.

Aeroplan evoluiază pe deasupra în timp ce entuziasmul publicului crește la auzul semnalului de sosit.

Prinde a se auzi muzicile și uralele populației care salută pe Regele Incoronat, în trecere.

Apoi începe să sosească cortegiul având în frunte muzicile militare după care, falnice și purtătoare de glorie, trec pe sub arcul de triumf drapelele tuturor regimentelor.

Majestatea Sa Regele înaintează spre arc.

La douăzeci de pași, îi ese înainte d. Gh. Corbescu, primarul Capitalei, spre a-i oferi odată cu tradiționala pâine și sare, și urările de bună venire ale populației.

Majestatea Sa, se oprește și rupe din pâinea prezentată

pe o țavă de argint de către d-nii dr. Souplovsky și G. Elefterlu.

Cuvântarea Primarului Capitalei.

D. G. Corbescu președintele Comisiei interimare a Capitalei rostește următoarea cuvântare :

Cu bucurie sfântă populațiunea orașului a eșit întru întâmpinarea Majestăților Voastre, azi, când încoronați la Alba Iulia ca Rege și Regină a României Mari și întregite, găsiți în Capitala țării prin acest simbol al biruinței. Mândră, fericită de a adăposti în sânul ei, căminul duios al Augustei Voastre familii, leagănul scumpelor odrasle ale Dinastiei, în jurul căreia Bucureștii au trăit și lacrimile grele ale zilelor negre și lacrimiile limpezi ale zilelor albe, populația Capitalei înduioșată până în adâncul simțirilor ei prezintă Majestății Voastre tradiționalul simbol al pâinei și sărei.

Înălțându-se într'un singur gând în măreția clipei ce trăește cu smerenie și cu credința care a luminat sufletul strămoșesc al neamului strigăm :

Fiți slăvit.

Bine-ați venit în Capitala Voastră Rege glorios.

Răspunsul Majestății Sale Regelui.

Fără să-și poată stăpâni via emoțiune Majestatea Sa Regele, cu lacrimi în ochi, mulțumește populațiunei Capitalei, care prin primarul ei, îi oferă tradiționala pâine și sare, semn al urărilor de bună venire.

Sunt patru ani, a spus M. Sa, când aproape în același loc am fost salutat revenind din surghiun cu arma ta glorioasă, în zidurile Capitalei-Mele.

Astăzi într'u pe această poartă ca Rege, încoronat al tuturor românilor.

Arcul acesta va reprezenta pentru generațiile viitoare gloria României, timpurile grele de suferință și va vorbi tuturor despre eroismul armatei noastre.

Cunoașteți simțămintele mele față de cetățeni cari mi-au arătat în totdeauna credință și dragoste.

De aceea la urările voastre de iubire cu răspund : Bine am sosit.

Ovațiuni nesfârșite acoperă ultimele cuvinte ale Majestății Sale.

În u-alele mulțimei entuziasmate Suveranul trece pe sub Arcul de triumf, sub ploaja de flori care curg de pretutindeni. Muzicile dau onorurile, iar rachete mulți colore, dau lumii de veste că Suveranul încoronat a pășit în Capitala Țării.

Urmează Principii Regali, reprezentanții militari ai misiunilor streine și generali.

Apoi trăsurile cu M. S. Regina, M. S. Regina Maria, a Jugoslaviei și M. S. Regina Elisabeta a Greciei, însoțite de celelalte auguste persoane. Aceeași ploaie de flori și aceleași urale se revarșă asupra Suveranei la trecerea pe sub Arcul de triumf.

Cortegiul se îndreaptă spre calea Victoriei, printre șirurile de primari din întreaga Românie-Mare, rânduiți pe județe și având în frunte pe prefectii respectivi. Din piepturile tu-

turora izbucnește un singur glas care vădește adâncă dragoste de care se bucură Familia Regală și întreaga Dinastie.

Variatatea costumelor care reprezintă ținuturi românești și obiceiuri străvechi, mângâie privirea emoționată a Marelui nostru Rege.

Nimănui nu-i pasă de ploaia care a început a se cerne, căci pitorescul steagurilor îmbinat cu al costumelor naționale și cu entuziasmul ferbinte al tuturor, sunt un cadru din care se desprinde numai Regele Tuturor Românilor.

Cortegiul parcurge Calea Victoriei, strada Carol, Splaiul Domnița Bălașa, Bulevardul Maria, la Mitropolie.

Te-Deumul dela Mitropolie.

Cortegiul regal a sosit la Mitropolie la ora 12.30, unde se aflau d. președinte al consiliului cu d-nii miniștri, misiunile străine, miniștrii străini acreditați, președinții Senatului și Camerei ei birourile parlamentului, secretarii generali ai ministerelor și înalții demnitari ai Statului, ofițerii generali din garnizoană. In curtea Mitropoliei se află înșirată o companie de onoare cu drapel și muzică.

La descinderea M. S. Regelui și M. S. Regelui și a familiei regale, muzica intonează Imnul regal.

M. S. Regele și M. S. Regina sunt întâmpinați la intrarea în catedrală de I. P. S. S. Mitropolitul Primat dr. Miron Cristea; înalțul Ierarh prezintă crucea și Sf. Evanghelic la care Soveranii se închină și le sărută. Majestățile Lor, urmate de familia regală intră apoi în catedrală și iau loc pe tronurile regale.

M. S. Regele ocupă tronul din dreapta, iar lângă M. S. Sa iau loc A. S. R. Principele Carol, Moștenitorul Tronului, A. S. R. Principele Nicolae, A. S. R. Ducele de York, A. S. R. Ducele de Genua și A. S. R. Infantele Spaniei. M. S. Regina ocupă tronul din stânga, iar M. Ra iau loc M. S. Regina Maria a Jugoslaviei, M. S. Regina Elisabeta a Greciei. A. S. R. Princesesa Elena, Moștenitoarea Tronului, A. S. R. Infanta Spaniei.

Imediat după intrarea Soveranilor în catedrală se începe serviciul divin, oficiat de I. P. S. S. Mitropolitul Primat, înconjurat de înalțul cler. Răspunsurile au fost date de corul mitropolitan. După sfârșitul Te-Deum-ului, corul cântă „mulți ani trăiască” și Imnul regal.

Majestățile Lor Regele și Regina sunt conduse apoi până la pridvorul Mitropoliei de I. P. S. S. Mitropoliei Primat, de d. președinte al consiliului și de d-nii miniștri. Compania din curtea catedralei dă onorul iar muzica cântă Imnul regal.

După trecerea în revistă a trupelor, Soveranii, principii, membrii misiunilor străine și toți invitații trec în localul Camerei Deputaților unde se servește o gustare.

Cortegiul dela Mitropolie se formează, apoi în modul următor:

M. S. Regele A. S. R. Principele Moștenitor. A. S. R. Principele Nicolae, Principii străini, membrii militari ai misiunilor străine și generalii pornesc toți călări la statuia lui Mihai Viteazul.

M. S. Regina, A. S. R. Princesesa Moștenitoare familia regală, M. S. Regina Jugoslaviei, M. S. Regina Greciei și Princesele străine pornesc în trăsuri de gală și iau loc în pavilionul de lângă aceeași statuie.

Defilarea cortegiilor.

M. S. Regele înconjurat de misiunile străine Principii și ofițeri generali toți călare, primește defilarea cortegiului istoric și a cortegiului celor 10.000 de primari din România Mare. Defilarea începe la ora 2 d. a.

Cortegiul istoric.

Cortegiul istoric defilează apoi pornind dela școala superioară de agricultură, la statuia lui Mihai-Viteazul în ordinea următoare:

Epoca Daco-Română (104): Un grup roman compus din: Centurionul, Aquiliferii, Signiferii, Cornicenteii și Phaleratii; grupul dac compus din: Draconarius (stindardul dac), Cataphracții (albardieri) și Sulițașii. Urmează după aceia:

Împăratul Traian și Regele Decebal, după cari vin următoarele grupuri: Tribunii Romani, Șefii Daci, Vexilarius cu cohortele legionare (equites singulares) și Draconarius cu cețele de luptători daci. La o distanță de 50 m. de acest grup apare:

Epoca legendară (Descălecătoare). *Dragoș-Vodă și Radu Negru*. In fruntea lor călăresc Buciumașii, urmați imediat de steaguri cu străjile lor de sulițași.

Vin apoi cei doi voievozi Dragoș-Vodă și Radu Negru, acest din urmă, reconstituit după relicele dela Curtea-de-Argeș, purtând buzdugane.

Ei sunt urmați de curtenii lor, Județii și Pargarii, după cari vin Crucele de voinici comandate de Viteji și Pâlcufile de Hânsari comandate de Soltuzi.

Seria Principatelor epoci istorice: Mircea-cel-bătrân și Alexandru-cel-bun. Acest grup este format din: Buciumași, cari merg înainte. Steagul muntenesc cu straja lui de Arbaletși, Steagul moldovenesc cu străjile de Arcași, apoi Toboșarii și Trâmbițașii, cari precedează grupul domnesc.

Mircea-cel-Bătrân și Alexandru-cel-Bun, în vestminte reconstituite după frescurile timpului, urmați imediat de curtenii lor. Marele Vornic, Marele Pârcălab, Hatmanul și Aga Polcovnicul.

Urmează apoi oastea românească de Sulițași, Arcași și Arbaletși, înșirată în chipul următor: Fustașii (cu ghioage), Slugitorii statorniciți (catane de scuteală), grup compus din Vânători și Căușei și Lefegii (Buciucașii, Melelegii și Cotoracii).

Aceste grupuri sunt conduse de căpitanii lor îmbrăcați în coifuri și zale.

Epoca lui Ștefan-Cel-Mare și Vlad Țepeș. Oastea moldoveană și munteană înșirată în chip de alai domnesc se desfășoară astfel: Marele Vornic apare în copul oastei și este urmat apoi de Steagurile moldovenesc și muntenesc și străjile lor. In urma lor vine șirul Surlașilor urmați de Hotnogi (purtători de arbalete), apoi Domnitorii: Ștefan-cel-Mare și Vlad-Țepeș în cunoscutele lor vestminte purtând buzdugane domnești.

În urmă lor vin Copii de casă cu lungi spade de paradă, după cari urmează Sfatul boerilor mari (Marele Spătar, Marele Polcovnic, Vornicul, Vistierul și Comisul):

Urmează după aceea: Aprozi domniei. La o mică distanță în urma lor apar cetele oștenilor moldoveni conduse de Armas și compuse din Iunaci (scutelnicii) cu Vitejii lor și oastea muntenească compusă din Arcași și Sulitași e căpitanii lor, condusă de Marel Pârcălah.

Epoca lui Mihai-Viteazul. Acest grup închipue intrarea triumfală a lui Mihai-Viteazul în Alba-Iulia. În fruntea oastei românești merg Tobașarii călări cu tobe împodobite și așezate pe ambele părți ale cailor și după el Trîmbițașii. Vin după aceea în același rând cele trei steaguri ale Țărilor Române unite, Moldova, Muntenia și Țara Ardealului, cu garda formată din Ceaușii domniei, apoi Căminarul în fruntea Paicilor domnești (copii de casă).

Singur și distanțat de ceilalți pe un cal alb, în armură și cu bogată mantie domnească, trece: *Mihai-Viteazul*, sprijinind pe coapsa dreaptă buzduganul domnesc. Voivodul este urmat de Sfatul vitejilor săi căpitanii: Baful Manta, Banul Mihalcea, Vornicul Preda Buzescu, Radu și Mihai Calomfirescu, Căplescu Udrea, Dan și Stoica Fărcaș. Urmează apoi Sava Armașul în fruntea călărașilor săi (Panduri și Lipceni). Baba Novac conducând haiducii lui și apoi Velcăpitan Dolii Marcu în capul mercenarilor (Deslii și Beslii).

Epoca Matei Basarab-Vasile Lupu. În fruntea grupului merge o ceată de Ceauși călări după cari vin Tobașarii și Surlașii apoi Steagurile (Prapure) ale Moldovei și Munteniei. Straja steagurilor e formată de un grup de Vânători călări conduși de Vătaful lor. Vin după aceea voevozii: Matei Basarab și Vasile Lupu în costumele reconstituite după documentele autentice. Inapoiia domnitorilor vine Sfatul boerilor mari în fruntea cărora călăresc Spătarul și Armașul purtând spadele domniei. În urma lor: Căminarul conducând Fustași; Bașbuluobașa conducând Dorobanții și Ferendarii și apoi doi Iusbași conducând Seimenii și Chihăii (Poterașii verzi).

Epoca Dimitrie Cantemir — Constantin Brâncoveanu. Doi „Povățuitori“ cu steaguri la sulite merg în fruntea grupului. În urma lor vin Steagurile Moldovei și Munteniei. O ceată de Ceaușii de vânători formează straja steagurilor, iar Vătafi verzișori formează straja celor două Tuiuri ce vin imediat după steagurile domniei. Urmează apoi călări voevozii: *Dimitrie Cantemir* și *Constantin Brâncoveanu*, ținând în mâini buzduganele domnești. În urma domnitorilor vine ceata Armăseilor (feciori de boeri) cu brâuri de argint și sulite argintate. Marele Spătar și Marele Postelnic merg în fruntea sfatului boeresc compus din Boierii Divaniți de starea I și Boierii de starea II. La o mică distanță de ei apare Sângeacul (steagul) roșu, semnul încrederii în domnie ce se dăruia de Sublima Poartă. În urma lui Tubulhaneaua (muzica ienicerilor). În fruntea oastei, care completează grupul, călăresc: Hatmanul și Aga urmați de Bulucbasa în capul roatelor de Seimeni (sulitași) și doi Velcăpitanii de cete conducând roatele de Scutelnici și Dorobanți (archebujieri).

Revoluția din Transilvania, Horia, Cloșca și Crișan. În fruntea Moșilor revoluționari merg Buciumătorii (cu tu-

luice). După ei vin cei trei șefi revoluționari: *Horia* în mijloc, *Cloșca* și *Crișan* în lături. Inapoiia lor vine Steagul revoluției, pe care se vede crucea deasupra unei inimi străpunsă de spadă și cu inscripția „Horia Rex Daciae floreat“. Straja steagului e formată de moși purtând topoare și având în mijlocul lor un preot. După steag vin cetele Căpitanilor jurați și Căpitanilor aleși. În urma lor vin Căprăriile moșilor de Lăncieri și Pușcași conduși de Căpitanii de căprării.

Revoluția din Muntenia (1821) Tudor Vladimirescu. Acest grup închipue intrarea lui Tudor Vladimirescu în București în Martie 1821. O ceată de panduri cu șușaneaua în crape călăresc în capul „Adunării poporului“, deschizând alaiul revoluției. Steagul albastru al revoluției, reconstituit după cel autentic, având în dreapta un vreat cu crucea în mână, e urmat de o străjă de panduri. Vine după aceea singur: „*Domnul Tudor*“. Inapoiia lor vin căpitanii Căcalețeanu, Cioreanu, Ghencea și Caravia, apoi: Boerii divaniți (cari depuseseră jurământul) în anterie și ișlice, apoi: Oastea revoluționară, compusă din Căpitan Urdăreanu cu roata lui de Panduri, Căpitan Miu cu ceata de Haiduci, Delibașa Hagii Prodan și Căpitanul Macedonsky cu roatele de Arnăuți și Neferi.

1848 Revoluția din Ardeal, Avram Iancu. Buciumătorii merg înainte. Steagul revoluției între doi lăncieri cu garda de moși trec în grup având un preot în mijlocul lor. În urma acestui grup apare o ceată din vestita „Garda Națională“. La oarecare distanță de acest grup trece singur: *Avram Iancu*, („regele munților“). El era urmat la câțiva pași de tribuni și Prefecți, după cari urmează: Cetele de moși (lăncieri) și de vânători-puşcași conduși de căpitanii lor. Acești căpitanii sunt și ei precedați de alți căpitanii numiți Vice-tribuni ce merg în capul grupurilor, încinși cu sabie și cu pușca în spate.

În România. Acest grup simbolizează mișcarea de desrobire politico-militară a anului 1848. Un grup de lăncieri și un altul de Dorobanți de județi cu ofițerii lor procedează „Carul alegoric“ al deșteptării. O femeie aripată, în costum alb de Arhanghel, ținând sdada în mâna dreaptă și trimbița deșteptării în mâna stângă, domină în partea superioară a carului, stând în picioare în mijlocul unui cerc de flori. Pe două trepte mai jos, de o parte și de alta, coboară 4 fete purtând coșuri de flori. În partea din față a carului un grup frățesc de tineri bonjuristi, bătrâni boeri și țărani, cu panglici tricolore pe piept, purtând steagul deșteptării, pe care stă scris „*Frăție și Dreptate*“, sfășie foile „Regulamentului Organic“. Restul carului în mod simetric este completat de tineri revoluționari, țărani și boeri ce s'au lăpădat de ranguri și privilegii. Acest car, împodobit de ghirlande de flori, stoffe și covoare, e tras de 6 cai, conduși de surugii în costumele lor tipice. Carul este urmat de pompieri (din Dealul Spirei) cu parucicul lor, după cari vin călări: Dorobanții de județe.

1859 Unirea principatelor. Acest grup înfățișează prima pagină a realizării Unității noastre naționale „sub sceptrul unui singur Domnitor“. În fruntea tuturor merge Tamburul major în capul fanfaniei sale. Un grup de lăncieri de rând călăresc înaintea Steagurilor Domniei. În urma lor câțiva ofițeri din Stambul Domnesc, conduc lăncieri de rând și de ne-rând. La o mică distanță de ultimul șir soldătesc vine „Ca-

rul alegoric al Unirii". În mijlocul și partea înaltă a carului pe un tron de flori, stau două tete reprezentând „Țările surori” ținând între ele tricoulul desfășurat al Unirii. Într-o desfășurare spirală de sus în jos se înlanțue o horă de țărani, țărance și tineri „unioniști”, iar în mijlocul lor un taraf de Iăutari în anerie și giubele cântă „Hora Unirii”. Carul este împodobit cu flori și embleme și escortat de un grup de călăreți dorobanți de poștă.

1877. *Independența.* Acest grup simbolizează epopeea războiului pentru Independența definitivă a României și se desfășură în ordinea următoare: Un grup de roșiori urmat de un altul de călărași în ținuta de campanie, trec înainte. Vine după aceea o trupă de pedestrimă. Tamburul major merge în iruntea corniștilor și toboșarilor lui. Vine apoi muzica unui regiment de linie cu șeful ei, după care urmează o grupă de vânători. Vine după aceea „Carul alegoric” reprezentând „Reduta dela Grivița”. Pe o platformă superioară a redutei „România liberă”, reprezentată printr-o țarancă înfășurată cu tricoulul României, încununază pe eroii dela Grivița, Valter Mărăcineanu, Șonțu și Giurăscu. Mai în față, lângă un tun turcesc, Maiorul Candiano, cu sergentul Grigorie Ioan. Mai jos reduta este flancată de gabioane aranjate în semicerc înapoia cărora apar curcanii Griviței cu căciulile lor. Restul carului este complectat prin grupuri de dorobanți (în bluze), vânători și linie. În urma carului călăresc tunarii (în tunici) și călărașii (în bluze).

1918. *Triumful final. Intregirea neamului.* Intregul cortegiul istoric se încheie cu grupul care reprezintă realizarea visului național „Unirea întregului neam românesc” prin bravura și virtutea soldatului nostru. Ca o viziune a vitejiei strămoșești, un car de triumf roman tras de 4 cai (quadrigiu servește de introducere a simbolului „Victoriei naționale”. Doi legionari romani pedestri conduc carul, ținând frânele cailor. În carul aurit în dreapta și în stânga stau în picioare „doi ostași romani” ținând în mâinile lor trimeți de alamă. Între ei pe un suport mai înalt o femeie aripată, reprezentând „Victoria”, ține în mâna stângă drapelul nostru tricolor, iar cu dreapta întinsă încununază cu lauri fruntea gloriosului sărbătorit, înfățișat printr'un simplu soldat român. Soldatul ocupă locul principal la parapetul carului. După o distanță mai mare apar câteva rânduri compacte de cavalerie românească în ținută de campanie și care precedează carul alegoric al „Unirii tuturor românilor”.

Carul reprezintă un adăpost blindat către care se desfășură niște tranșee ce înconjură de trei părți adăpostul. Pe mamelonul acestui adăpost, între sârme ghimpate „patru țărance” îmbrățișate reprezentând „Ținuturile românești unite” (România veche) Ardealul, Bucovina și Basarabia) se detașează pe un disc, pe care se vede reprezentată Stema actuală a țării. Din tranșee și adăpost apar soldații neclintiți la posturile lor. Pe platforma anterioară a carului se vede o grupă din (Crucea Roșie) „legiunea eroinelor” ce și-au făcut datoria în preajma frontului. În urma carului unirii, și în chipul colăcerilor unei frumoase nunți, apar cinci grupe distincte de țărani călări în portul ținuturilor românești și cu care se sfârșeste cortegiul. Fiecare grup poartă în alai stagul-prapur al

ținuturilor respective. Astfel grupul Munteniei duce Vulturul, grupul Moldovei duce Zimbrul, grupul Ardealului duce stema celor șapte cetăți, grupul Banatului duce Leul și grupul Dobrogei duce Delvinii.

După defilarea trupelor, a cortegiului istoric și a primarilor. Suveranul și înalții oaspeți ce-l însoțesc se întorc la Palat, în aceeași ordine în care sosiră.

În aceeași seară la orele 8 a avut loc dincul de gală la Palatul Regal din Calea Victoriei.

Proclamație.

„Monitorul Oficial” de azi publică următoarea proclamație a M. S. Regelui, către poporul român:

Prin grația lui Dumnezeu și voința Națională am moștenit Coroana României, după glorioasa domnie a Regelui Intemeietor.

Suindu-mă pe Tron, am rugat Cerul să dea rod muncii ce, fără preget, eram hotărît să închin Țibitei mele Țării, ca bun Român și Rege.

Promia cerească a binecuvântat și prin bărbăția poporului și vitejia ostașilor ne-a dat să lărgim hotarele Regatului și să înfăptuim dorul de veacuri al Neamului nostru.

Am venit astăzi cu Regina — care ne-a fost tovarășă în credința neclintită la răstiriște și la bucurie — ca printr'această sărbătoare să consacram în fața Domnului și a scumpului nostru Popor legătura ce ne unește deapurarea cu dânsul.

Punând pe Capul Meu, într'această străveche cetate a Daciei Romane, Coroana de oțel dela Plevna, pe care noi și glorioase luptă au fă ut-o pe veci Coroana României-Mari, Mă închin cu evlavie memoriei celor cari, în toate vremurile și de pretutindeni, prin credința lor, prin munca și prin jertfa lor, au asigurat unitatea națională și salut cu dragoste pe acei cari au proclamat-o într'un glas și o simțire dela Tisa până la Nistru și până la Mare.

Într'aceste clipe gândul Meu se îndreaptă cu recunoștință către viteaza și iubita noastră armată.

Pentru răsplata trudelor t. ccutului, rog Cerul ca poporul nostru să culeagă în pace roadele lor binecuvântate și să propășească în liniște, frăție și muncă harnică.

Cu inima plină de dragoste și credință mărturisesc dorințele sufletului Meu:

Vreau ca țărănimă, stăpână pe veci pe ogoarele ce le-a dobândit, să le dea toată puterea de rodire în folosul ei și al binelui obșteșc.

Vreau ca muncitorimea, credincioasă patriei, să-și afle soarta tot mai prosperă într'o viață de armonie și de dreptate socială.

Vreau ca, în hotarele României-Mari, toți fiii buni

a țării, fără deosebire de religie și de naționalitate, să se folosească de drepturi egale ale tuturor Românilor, ca să ajute cu toate puterile Statul, în care Cel-de-Sus a rânduit să trăiască împreună cu noi.

Vreau ca Românii din toate straturile sociale, însuflețiți de năzuința unei depline înfrățiri naționale să se folosească toți de legitima ocrotire a Statului.

Vreau ca în timpul domniei Mele, printr-o întinsă și înaltă dezvoltare culturală, patria noastră să-și îndeplinească menirea de civilizație ce-i revine în renașterea Orientului european după atâtea veacuri de cumplete sauciumări.

Sunt sigur că, în îndeplinirea marei noastre datorii, voi avea sprijinul tuturor bunilor fii ai țării, nedespărțiți în gând și în faptă în jurul tronului.

Acestei sfinte misiuni, în neclintită unire cu poporul nostru, voi închina toate puterile Mele de om și Rege și asupra ei chem, în această zi solemnă de înălțare sufletească, binecuvântarea celui A-Tot-Puternic.

Ferdinand I.

Clopotele sună.

Regina Maria a scris pentru „Neamul Românesc” următorul articol:

Auzi cum sună clopotele, și sună, sună, sună! Multe clopote am auzit eu sunând în felurile clipe ale vieții mele; adopte vesele și jalnice, clopote de sărbătoare și clopote prevestitoare, dar clopotele ce astăzi sună au un sunet deosebit.

Cam multe glasuri lăolaltă, ele vestesc că o fintă a fost atinsă, că un scop a fost îndeplinit, că un vis s'a împlinit; ele se înalță ca o rugăciune fierbinte, doar'ca, în această singură zi, toate inimile să bată la fel, căci îngădui-a Domnul ca această zi să vină.

Din neam în neam, creșcuți în credința că Domnitorii au o sfântă chemare de îndeplinit, ziua încoronării noastre, în ochii întregului nostru popor, nu poate fi pentru noi decât o zi de rugăciune și mulțumire către Cer, o zi în care cu umilință îngenunchem, amintindu-ne de făgăduiala noastră, nu numai de a domni, dar și de a sluji.

Am slujit după luminile noastre, am slujit cu inimile pline de dragoste; nădejdea ne-a susținut și, credința în poporul nostru a fost temelul pe care ne-am sprijinit.

Lung a fost drumul ce a dus spre această zi, lung, anevoios și plin de jertfă, și lung și anevoios ne mai stă încă drumul înaintea noastră, învălit în taina zilelor ce au să mai vină.

Dar clopotele sună...: ele chiamă tot omul la bucurie, la bucurie și nu la teamă, nu la ură și nici la îndoială

Așa de puternice și de stăruitoare sunt glasurile lor, pare că ar fi chiar bătăile inimii mele, care

pătrund prin toată țara și umplu toate colțurile ei, și fiecare bătăie de inimă pare că se preface într-o amintire, ce ne duce înapoi pe lungă, lungă cale pe unde am venit, înapoi, tot înapoi, pe vremea când eram copilă, o copilă cu coama bălană într-o țară îndepărtată, peste care domnia o regină foarte bătrână.

Acea regină foarte bătrână este bunica mea și trăiește într-un castel foarte mare de granit cenușiu, în care sălășluiesc nălucile unor regi de pe alte vremuri.

Este maică acea împărăteasă, foarte bătrână și surâsul și-a păstrat ceva din sfiiala unei tinere fete; totuși, chiar fiii ei încărungiți tremură înaintea ei, și numele ei este mai mare peste tot pământul.

O văd venind spre mine pe un coridor, ce pare nesfârșit pentru mintea mea de copilă.

Păreții sunt acoperiți cu prea frumoase și vechi tablouri și mica și bătrâna Doamnă se sprijinia pe brațul unei slugi indiene îmbrăcată în alb.

Cât e de mițică! Și portul este la fel cu cel din tinerețea ei, dar este negru, căci ea niciodată nu uită jalea văduviei sale.

Da, este mițică! Dar ce respect impune, ce măreție are, și, când se oprește ca să privească printr-una din ferestrele deschise, ea-și arunca ochii pe mari înșinderi ale parcului, mari și fără sfârșit ca niște frumuseți ale naturii, de care visam în visurile noastre.

Verde este iarba și uriași sunt copacii, iar drumurile sunt pline ca masa, căci aceasta este Anglia, frumoasa Anglie, țara în care m'am născut...

Și iarăși văd pe mica, bătrâna Doamnă; de astădată cu ochii mai pricepuți, căci am crescut și sunt fată măriceică.

Ea este condusă într-un jeț roșu, pe roate, pe coverta unui frumos vas ce alunecă încet prin fața unor șiruri și șiruri de vase de război, o forță uriașă de monștri de fer cu tunuri pusderie, și toată această mare flotă salută pe mica Doamnă bătrână de pe jețul cel roșu.

Steagurile fâlfâie, muzicile cântă și mii de marinari o aclamă din toate puterile lor.

Și regina Marii Britanii și Irlandei, împărăteasa Indiei, se uita liniștită la această minunată privești.

Și o mai văd încă odată. — Acum este în curcernica și vechea biserică mănăstirească, unde ea a fost încoronată acum șasezeci de ani și unde un lung șir de înaintași au fost încoronați înaintea ei.

Ea șade pe jețul gotic, pe care nu este voie să șade decât Regi și Regine.

Lumina care pătrunde prin ferestrele colorate de sus de tot, aruncă înaintea picioarelor ei fel de chipuri în colori minunat strălucitoare.

Neputincioasă și mițică și foarte bătrână este această mare Regină, care a domnit șasezeci de ani, dar copiii și copiii copiilor ei sunt adunați împrejurul ei, și când privește dela fața unuia la fața celuilalt poate că ar vrea să știe care va fi ursita fiecăruia?

Sună clopotele, sună... și azi, eu, nepoata ei, voi fi încoronată alături de soțul vieții mele și, pe când ascult glasurile vesele ale clopotelor. mă întreb dacă bătrâna, foarte bătrâna Doamnă e oare mulțumită cu aceia, pe care ea a trimis-o într-o țară îndepărtată, ca să ducă înainte o datină, în care ea credea; și acum, alături de mine, stau două din strănepoatele ei; și ele sunt regine — regine tinere, tinerele —, și eu, mama lor, cu inima plină de nădejde și de încredere în viitor, mă gândesc că și ele vor îndeplini cu smerenie datinile moștenite dela părinții și strămoșii lor...

Și clopotele sună, sună, sună...

Maria

Regină a României.

Serbarea încoronării în Arad

Ziua de 2/15 Octombrie 1922 a fost marele praznic național, care a ridicat toate sufletele românești pe culmile cele mai desăvârșite înălțimi morale. Aceasta sărbătoare a evocat în mintea noastră cortegiul de suferințe, lanțul de dorinți și seria de aspirațiuni naționale, prin cari neamul nostru a trecut, până să-și vadă idealul desăvârșit. Și dacă neamul nostru a trăit o viață de martiriu, în sufletul său a ars mereu flacăra curată a iubirei de țară și legea strămoșească. Și s'a zbatut în neîntrerupte eforturi pentru independența și întregirea națională.

Viteazului Rege Ferdinand I. și slăvitei noastre Regine Maria le-a fost hărăzit dela Dumnezeu, ca în războiul mondial să fie purtătorii aspirațiilor noastre milenare și cu sabia regească să se schițeze fruntăriile României întregite.

Deci la praznicul Incoronării Scumpilor noștri Suverani, prin ce să pecetluiește încorporarea tuturor provinciilor desrobite la patria mamă, biserica noastră ortodoxă a îmbrăcat haină de nuntă, și instinctiv ne-a venit pe buze cântarea dela Invierea Mântuitorului: „Aceasta este ziua care a făcut-o Domnul ca să ne bucurăm și să ne veselim întrânsa.“

Și Aradul s'a bucurat și a praznuit aceasta zi într'un elan de însuflețire grandios. Des de dimineață orașul avea aspectul unei mare zile. Deasupra orașului plutea o pădure de draperii naționale. Turnul și fațada primăriei, până peste cele două aripi ale clădirei, a fost îmbrățșate cu girlande de verdeață împletite pe un fir de electru, care are presărat cu sute de hecuri electrice tricolore, cari aprinse dădau orașului un aspect feeric și fermecător.

Actul religios al prăznuirii s'a celebrat dupăcum eră și firesc în Piața catedralei noastre ortodoxe, la care au pontificat P. O. d ni Dr. Gheorghe Ciuhandu, Mihailu Păcășianu, Dumitriu Muscan, Traian Vațianu și preoții A. Popovici, S. Stana, C. Turic și E. Crăciun.

Piața era tixită de public, armata în frunte cu dl. General Daschievici, toate autoritățile, oficiile, școalele și un public imens. Face impresie foarte plăcută prezența Partidului Național, care sosește în corpore în frunte cu dl. Vasile Goldiș, îmbrăcat în mare ținută cu decorații și dl. Iustin Marșieu. Partidul se prezintă în corpore și la defilare.

La fine dl. protoiereu Dr. Gheorghe Ciuhandu, cu o mică introducere în care a făcut apoteoza marelui praznic, a cetit pastorală sf. Sinod, dată cu prilejul încoronării.

A urmat apoi defilarea tuturor școalelor, precum și a trupelor aflătoare în garnizoana Aradului, care a succes în mod splendid. Dintre școale și de data aceasta au excelat cele ungurești conduse toate de profesorii lor, la ale noastre școale au lipsit și dintre învățători și dintre profesori.

A urmat apoi recepția în sala județului unde toate instituțiile și-au prezentat suveranilor prin d. General și d. prefect, cele mai adânci omagii.

În cursul celor trei zile de prăznuire, școalele din loc au dat în trei rânduri reprezentații împreunate cu jocuri naționale, frumoase și foarte reușite, a treia zi seara s'a jucat la teatrul orășenesc o piesă națională compusă pentru acest eveniment de poetul locotenent St. Bălcești. Sala teatrului a fost tixită de lume și reprezentația jucată cu multă dibacie a succes foarte bine.

CONCURSE.

Ad Nr. 2140 - 1922.

Prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 de zile (26 Sept.) 25 Octombrie st. v. pentru *conferirea bursei vacante din Fundațiunea Teodor Papp*, administrată de subsemnatul Consistor.

Îndreptățiți la aceste burse sunt, conform literilor fundamentale:

- a) rudeniile fundatorului;
- b) tinerii români ort. din orașul G. la care studiază la noi în patrie;
- c) în lipsa recurenților indicați a) și b),

urmează îndreptățirea tinerilor români din dieceza Aradului după arondarea sa veche, cari cercetează școli elementare, civile sau medii, reșle, comerciale, industriale, de agricultură, militare, gimnaziale-liceale, academii, universități și institute teologice.

La concurs se admit și eleve.

Concurenții, între cari pot fi bursierii anului trecut, cari nu s'au justificat, fiindu-le votate bursele numai pe un an școlar, — au să prezinte cererile la Consistorul subsemnat în termenul concursual, cu următoarele documente în original ori autenticate la vr'un notar public :

1. Extras de botez din matricula bisericească, provăzut cu clauzula oficiului parohial local, că petentul și azi aparține bisericii noastre ;

2. Rudeniile fundatorului, cari cer bursa, au să adaugă și informațiunea familiară, pentru dovedirea gradului de înrudire.

3. Atestat de paupertate dela dregătoria politică, cu date specificate despre starea materială a părinților concurentului și despre a sa proprie. Rudeniile încă au să prezinte asemenea dovadă.

4. Atestatul școlar de pe anul școlar trecut, iar universitari despre toate cursurile respective semestrelor ascultate și document despre examenele prestate.

5. Certificat medical dela vre-un medic oficios despre starea sanitară a petentului.

6. Concurentul să arate: ce eventuală bursă mai are și că unde-și va continua studiile ?

Arad, 7/20 Septembrie 1922.

Consistorul ort. român din Arad.

—□—

2—3

Repeșit.

Conform ord. lui Ven. Cons. diecezan Nr. 2350/922, pentru îndeplinirea parohiei **Sarafola**, prin aceasta și publică concurs din nou cu termen de recurgere de **30 de zile** dela prima publicare în organul oficial „Biserica și Școala“.

Venitele împreunate cu acest post sunt următoarele :

1. Una sesiune parohială, constătătoare din 29 jughere catastrale.

2. Stola prescrisă de lege, iar în birul preoțesc 3 (trei) litre de grâu de fiecare jugher catastral.

3. Intregirea dotațiunei preoțești dela stat.

4. De cvartir se va îngriji alesul preot nefiind în comună casă parohială.

5. Toate dările de stat și comunale le va solvi alesul preot.

6. Alesul preot va avea și să catihizeze în școala ee toate zilele și la cea de repetiție fără remunerație specială.

7. Reflectanții la acest post, din altă dieceză,

trebuie să aibă prealabilă învoirea Preasfinției Sale Domnului Episcop diecezan.

8. Parohia e de clasa primă. Dela recurenți se cere cvalificația normală în concluzul Nr. 84 din 1910 al Sinodului Eparhial.

Rugările de concurs ajustate cu extras de botez, atestat de cvalificație preoțească, atestat de apartinență și eventualele atestate de serviciu adresate com. parohial ort. român din Sarafola se vor trimite of. protopopesc gr. or. rom. din B.-Comloș, jud. Timiș-Torontal.

Recurenții în termenul regulamentar se vor prezenta în cutare Duminecă, ori sârbătoare în sf. biserică din Sarafola pentru a-și arăta desteritatea în cant și oratorie.

Comitetul parohial ort român din Sarafola.

In conțalegere cu mine: *Dr. Ștefan Cioroianu,*
protopop.

—□—

3—3

Pentru întregirea vacantului post de preot din parohia de clasa III-a **Hisiaș**, tractul Belinț, sescrie concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în „Biserica și Școala“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt :

1. O sesiune parohială constătătoare din 30 jughere pământ, parte arător, parte fânaț și un intravilan de 800⁰⁰.

2. Casă parohială cu 2 camere, bucătărie, apoi grajd și intravilan.

3. Stolele legale.

4. Intregire dela stat, după cvalificația alesului. Alesul va purta toate dărurile publice după sesia ce o beneficiază, după locuință și intravilan.

De asemenea e îndatorat a catihiza pe elevii de religia gr. or. română dela școala comunală din loc, fără altă remunerație.

Reflectanții au să-și așteaină petițiile instruate cu documentele recerute comitetului parohial din Hisiaș, pe calea oficiului protopresbiterial ortodox român din Belinț, în termenul concursual și să se prezenteze într'o Duminecă, ori într'o sârbătoare, în sft. biserică din Hisiaș, spre a-și arăta desteritatea în tipic și cântare, eventual în oratorie și în celebrare.

Dacă sânt din altă dieceză trebuie să meargă la șeful tractual nainte de a se prezenta în parohie, spre dovede, că au cvalificația poftită de clasa parohiei respective la P. S. Domn Episcop diecezan, spre a li se da voe să reflecteze.

Comitetul parohial.
Gherasim Sârbu,
protopresbiter.

In înțelegere cu mine :

—□—

3—3

Redactor responsabil: **SIMION STANA** asesor consistorial
Censurat: **Censura presei.**